

Περί του σεβασμού των πιστών προς την Υπεραγίαν Θεοτόκον

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως

Η Θεοτόκος τοσούτου απέλαυε σεβασμού παρά των πιστών, τοσαύτης τιμής και αγάπης, ώστε προς ταύτην μετά Θεόν, πλην της λατρείας, τα δευτερεία της τιμής, του σεβασμού και της αγάπης απέδιδον. Ο σεβασμός των πιστών προς την Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν ανέρχεται εις αυτόν τον Α΄ και Β΄ αιώνα, και επεβάλλετο υπ'αυτών των ιερών Γραφών μνημονευουσών του ονόματος αυτής ως κεχαριτωμένης και ευλογημένης και ως ευρούσης χάριν παρά τω Θεώ μόνης μεταξύ πασών των γυναικών. Αύτη η Θεοτόκος εν πνεύματι προφητικώ ήδη αναγγέλλει την περιωπήν αυτής μεταξύ πασών των γενεών,

Λέγουσα: «Ιδού γαρ από του νύν μακαριούσί με πάσαι αί γενεαί κτλ.» (Λουκ. α 48). Και αληθώς από του χρόνου εκείνου ήρξατο ο μακαρισμός της Θεοτόκου. Την Θεοτόκον εμακάρισε πρώτη η Ελισάβετ, ήτις, πλησθείσα Πνεύματος Αγίου, ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν· «Ευλογημένη σύ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου· και μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αύτη παρά Κυρίου» (Λουκ. α 42-45). Επίσης αί σύγχρονοι γυναίκες αί θεωρούσαι την Παρθένον αγκαλοφορούσαν το θείον Βρέφος πάντως θα εμακάριζον αυτήν. Ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει την επάρασαν φωνήν εκ του όχλου και

μακαρίσασαν την γαλακτοτροφήσασαν τον Κύριον Μητέρα (ια 27).

Εκ της χριστιανικής αρχαιολογίας μανθάνομεν ότι αι εικόνες της Θεομήτορος εικονίζοντο και ετιμώντο από του Α΄ ήδη και Β΄ αιώνας. Και ούκ ην άλλως γενέσθαι, του Ευαγγελίου αυτού συνιστώντος την τιμήν προς την Θεοτόκον Παρθένον Μαρίαν, και αυτής της Θεοτόκου αναγγελλούσης «ότι από του νυν μακαριούσί με πάσαι αἱ γενεαί». Ὅθεν η Θεοτόκος ετιμάτο και εμακαρίζετο από πασών των γενεών των από του Ευαγγελισμού αὐτῆς μέχρι σήμερον και θέλει μακαρίζεται μέχρι της συντελείας των αἰώνων. Οἱ την τιμήν δε και τον μακαρισμόν της Θεοτόκου μη προσφέροντες προς ρητάς του Ευαγγελίου εντολάς αντιστρατεύονται· διότι όλον το Ευαγγέλιόν ἐστι νόμος, και η αθέτησις ενός ἰώτα ἢ μιας κεραίας ἐστίν αθέτησις του νόμου.

Κατά την Γ΄ πλέον εκατονταετηρίδα ο σεβασμός προς την Θεοτόκον εξεδηλούτο μέγας. Η χριστιανική ὑμνωδία ὑμνεῖ την Παρθένον και Θεοτόκον Μαρίαν ως Βασίλισσαν του Ουρανοῦ και Κυρίαν των Αγγέλων. Ουχ ἦττον κατά την Δ΄ ἤδη εκατονταετηρίδα η εὐλάβεια και ο σεβασμός προς την Θεομήτορα εξεδηλώθη και εξωτερικῶς ἐπὶ μάλλον λαμπρότερος δι΄ ανεγέρσεως μεγαλοπρεπῶν ἱερῶν Ναῶν αφιερωμένων εἰς το ὄνομα της Θεομήτορος.

Η Θεοτόκος ην και ἐστι και ἐσται τοῖς πιστοῖς ἡ ἀμαχος προστάτις και ο ταχύς αντιλήπτωρ και βοηθός. Ταύτην ἐπεκαλοῦντο ἐν κινδύνοις και ἐν θλίψεσι, και ταύτην εἶχον υπέρμαχον στρατηγόν ἐν τοῖς πολέμοις. Η ἀπροσμάχητος αὐτῆς δύναμις συνέτριβε τοὺς πολεμίους και η μητρική προς τον Υἱόν και Θεόν Αὐτῆς παρρησία το θεῖον ἐπὶ τοὺς πιστοὺς ἐδαψίλευεν ἔλεος.

Η εὐλάβεια των πιστῶν προς την Θεομήτορα ἀπό του χρόνου της καταδίκης της αἰρέσεως του Νεστορίου εξεδηλούτο καθ' ἅπαν το Ρωμαϊκόν κράτος διὰ λαμπρῶν εορτῶν και πνευματικῶν πανηγύρεων, οἱ δε πανταχοῦ ἀνεγειρόμενοι ἐπ' ὀνόματι της Θεομήτορος μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ λαμπρῶς διεκοσμοῦντο και κάλλει διέπρεπον. Η ἡδραιωμένη δε αὕτη ἐν ταῖς καρδίαις των πιστῶν εὐλάβεια προς την Θεοτόκον και ἀειπάρθενον Μητέρα του Κυρίου, ἀρξαμένη ἀπό της ἀναδείξεως αὐτῆς ως Μητρός του Κυρίου, διετέλεσεν ἀμετάπτωτος καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας και θέλει διαμείνῃ παρά τοῖς πιστοῖς εἰς ἅπαντα τον αἰῶνα ἀσάλευτος.